

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 93/2012-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. apríla 2012 predbežne prerokoval sťažnosť M. C., S., zastúpeného advokátom JUDr. I. G., P., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených čl. 46 ods. 1 a čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva zaručeného čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 Cob 249/2011 z 29. novembra 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. C. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. marca 2012 faxom doručená a 21. marca 2012 doplnená zaslaním originálu sťažnosť M. C., S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základných práv zaručených čl. 46 ods. 1 a čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva zaručeného čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 41 Cob 249/2011 z 29. novembra 2011 (ďalej aj „namietané rozhodnutie“). Podaním doručeným ústavnému súdu 27. marca 2012 sťažovateľ svoju sťažnosť argumentačne doplnil.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplynulo, že:

«... Dňa 6.3.2008 Okresný súd Banská Bystrica vydal uznesenie 26 Cbr 57/2006, ktorým rozhodol o zrušení spoločnosti G., s.r.o. so sídlom S. ... a nariadil jej likvidáciu. Zároveň za likvidátora vymenoval Ing. F. G.,..., bytom D.

... Dňa 18.8.2008 som sa ako spoločník spoločnosti G., s.r.o. domáhal na Okresnom súde Banská Bystrica odvolania likvidátora pre porušenie jeho povinností vyplývajúce mu z Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“). Likvidátor mi na moju žiadosť nezaslal prehľad o imaní spoločnosti.

... Dňa 13.3.2009 vydal Okresný súd Banská Bystrica pod sp. zn. 26 Cbr 131/2008, ktorým môj návrh zamietol. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že porušenie povinností zo strany likvidátora v zmysle ustanovenia § 74 OBZ (Likvidátor zostaví ku dňu vstupu spoločnosti do likvidácie likvidačnú účtovnú súvahu a je povinný zaslať prehľad o imaní spoločnosti každému spoločníkovi, ktorý o to požiada) nebolo dostačujúce na jeho odvolanie z funkcie, nakoľko z dikcie zákonného ustanovenia § 71 ods. 6 OBZ vyplýva, že dôvodom na jeho odvolanie musí byť viacnásobné porušenie povinností. Podľa vyjadrenia súdu by dôvodom na odvolanie likvidátora mohlo byť opakované porušenie jednej a tej istej povinnosti, t.j. likvidátor ani na opakované výzvy spoločníka tomuto nezašle prehľad o imaní spoločnosti, prípadne viaceré porušenia rôznych povinností vyplývajúcich z Obchodného zákonníka.

... Dňa 25.2.2011 som znovu požiadal likvidátora o zaslanie dokladov, ktoré je povinný poskytnúť v zmysle zákona. Keďže likvidátor na moju žiadosť nereagoval, podal som dňa 7.3.2011 opätovne návrh na jeho odvolanie. Riadil som sa poučením Okresného súdu Banská Bystrica z jeho predchádzajúceho rozhodnutia. Tentokrát som poukázal na porušenia všetkých povinností zo strany likvidátora. Namietal som opätovné porušenie § 74

OBZ, nakoľko likvidátor stále nedoručil žiadané účtovné doklady. Ďalej som poukázal na porušenie § 73 OBZ (Likvidátor oznámi vstup spoločnosti do likvidácie všetkým známym veriteľom. Zároveň je povinný zverejniť, že spoločnosť vstúpila do likvidácie s výzvou, aby veritelia spoločnosti a iné osoby a orgány, ktoré sú tým dotknuté, prihlásili svoje pohľadávky, prípadne iné práva v lehote, ktorá nesmie byť kratšia než tri mesiace.), nakoľko likvidátor o mne ako o známom veriteľovi, dobre vedel a aj napriek tomu som o vstupe spoločnosti do likvidácie nebol upovedomený. Spoločnosť G. s.r.o. totiž dňa 19.2.2007 uznala dlh, ktorý voči mne mala v dôsledku nevyplatennej mzdy a prevzala odo mňa 18.2.2007 pôžičku vo výške 45.000,- Sk. Likvidátor ďalej nezverejnil výzvu na prihlasovanie pohľadávok. Pre pochybenie likvidátora som svoje pohľadávky voči spoločnosti neprihlásil, čím mi uprel právo dožadovať sa ich vrátenia.

... Dňa 8.8.2011 Okresný súd Banská Bystrica v konaní pod č. 65 Cbr/45/2011 rozhodol tak, že môj návrh zamietol. Podľa názoru súdu som uvádzal síce nové okolnosti, ktoré však neboli natoľko závažné, aby odvolanie likvidátora odôvodňovali.

... Dňa 31.8.2011 som sa voči predmetnému rozhodnutiu okresného súdu v zákonnej lehote odvolal.

... Dňa 29.11.2011 o mojom odvolaní v konaní vedenom pod č. 41 Cob/249/2011 rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý napadnuté uznesenie prvostupňového súdu potvrdil. Odvolací súd ustálil záver, že likvidátor si splnil svoje povinnosti vyplývajúce z § 73 a 74 OBZ s tým, že oznámenie o vstupe spoločnosti do likvidácie zverejnil v Obchodnom vestníku a že prostredníctvom môjho právneho zástupcu zaslal výkaz ziskov a strát ku dňu 26.4.2008, súvahu ku dňu 26.4.2008 a súpis majetku a záväzkov k dátumu vstupu spoločnosti do likvidácie - ku dňu 26.4.2008. Z uvedeného dôvodu krajský súd mal za to, že nešlo o také porušenie povinností likvidátora, ktoré by zakladalo jeho odvolanie.»

Sťažovateľ v odôvodnení sťažnosti bližšie uviedol:

„Mám za to, že krajský súd porušil moje práva ako spoločníka a zasiahol do môjho vlastníckeho práva zaručeného Ústavou SR, keď sa nedostatočne zaoberal mojimi námietkami na likvidátora ohľadom porušovania jeho povinností. ... Odvolací súd sa nikde v odôvodnení svojho rozhodnutia nezaobrá pochybením likvidátora v tom, že mne ako známemu veriteľovi neoznámil v zmysle § 73 OBZ vstup spoločnosti do likvidácie. ...

Podľa krajského súdu likvidátor si splnil povinnosti podľa § 73 OBZ, keď vstup spoločnosti do likvidácie zverejnil v Obchodnom vestníku. Ja som okolnosť, že by likvidátor nezverejnil vstup spoločnosti do likvidácie nikdy nenamietal, pretože som sám potvrdil, že som sa o nej dozvedel práve z Obchodného vestníka vydaného dňa 16.5.2008... Avšak ako je zrejmé zo zákonného znenia, toto nie je jediná likvidátorova povinnosť! Ved' sám odvolací súd uviedol, že súčasťou zverejnenia musí byť aj výzva adresovaná veriteľom spoločnosti. Ani toto však likvidátor nesplnil a ani porušenie tejto povinnosti nebolo pre krajský súd dostačujúce k tomu, aby chránil nielen mňa ale aj ďalších veriteľov spoločnosti G. s.r.o. Odvolací súd sa dokonca nezaoberal ani otázkou, ako je možné, resp. z akého dôvodu sa po toľkých rokoch od zverejnenia likvidácie spoločnosti v Obchodnom vestníku stále nezverejnili výzva na prihlasovanie pohľadávok. Jednoducho som bol vylúčený z prihlásenia svojej pohľadávky.

... Krajský súd ďalej uviedol, že likvidátor si splnil povinnosť podľa § 74 OBZ, keď zaslal výkaz ziskov a strát ku dňu 26.4.2008, súvahu ku dňu 26.4.2008 a súpis majetku a záväzkov k dátumu vstupu spoločnosti do likvidácie - ku dňu 26.4.2008. Odvolací súd sa týmto zaoberal len formálne. Súd vo veci nenariadil pojednávanie, listiny založené do spisu mi nedoručil a nedal mi ani priestor sa vyjadriť.“

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa na právo vlastniť majetok podľa čl. 20; právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky, na spravodlivý proces podľa článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na ochranu majetku podľa článku 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, konaním Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 41 Cob/249/20011 a jeho uznesením zo dňa 29.11.2011, bolo porušené.

2. Zrušuje sa uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 41 Cob/249/2011 zo dňa 29.11.2011 a vec sa vracia Krajskému súdu v Banskej Bystrici, aby v nej znovu konal a rozhodol.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania a právneho zastúpenia na účet advokáta JUDr. I. G. vo výške 323,50 EUR v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) uznesením č. k. 65 Cbr 45/2011-46 z 8. augusta 2011 zamietol návrh sťažovateľa na odvolanie likvidátora spoločnosti G., s. r. o. v likvidácii (ďalej len „likvidátor“), pričom svoj právny záver odôvodnil takto:

«Povinnosti likvidátora sú definované v ustanoveniach §§ 72 až 75 Obchodného zákonníka. Súd môže odvolať likvidátora, ktorý porušuje povinnosti definované v cit. ustanoveniach. Z ustanovenia § 71 ods. 6 Obchodného zákonníka vyplýva, že dôvodom na odvolanie likvidátora je sústavné porušovanie povinností.

Tunajší súd sa oboznámil s konaním sp. zn. 26Cbr/131/2008 Okresného súdu Banská Bystrica, ktorého predmetom bol taktiež návrh navrhovateľa na odvolanie likvidátora Ing. F. G., ktorý súd zamietol. ... Súd ustálil záver, že pre odvolanie likvidátora musia existovať závažné dôvody spočívajúce v porušovaní jeho povinností a vzájomné spory medzi spoločníkmi a konateľmi sú pre posúdenie dôvodnosti návrhu na odvolanie likvidátora právne irelevantné. Taktiež uviedol, že porušenie ust. § 74 ObchZ. nepostačuje na to, aby likvidátora z jeho funkcie odvolal.

V konaní pod sp. zn. 65Cbr/45/2011 sa navrhovateľ opätovne domáha odvolania likvidátora Ing. F. G., pričom na zdôvodnenie jeho odvolania opäť neuvádza žiadne iné skutkové ani právne okolnosti, prípadne uvádza nové okolnosti, ktoré však nie sú natoľko závažné aby odvolanie likvidátora odôvodňovali. Pri rozhodovaní súd nemohol prehliadnuť okolnosť, že v súčasnosti bol zo strany likvidátora podaný návrh na začatie konkurzného konania, ktoré sa vedie pod sp. zn. 1 K/44/2011, v ktorom tunajší súd začal konkurzné konanie voči dlžníkovi G., s.r.o. "v likvidácii" a do funkcie predbežného správcu ustanovil Konkurzného správcu, k.s... Predbežný správca je povinný vypracovať správu o majetku dlžníka a predložiť ju súdu v lehote do 07. 09. 2011 (predbežný správca bude disponovať dokladmi spoločnosti G. s.r.o., ktoré sú taktiež založené aj v spise 1K/44/2011) a teda navrhovateľ bude mať možnosť oboznámiť sa s dokladmi spoločnosti priamo u predbežného správcu. Za stavu, keď likvidátor poskytuje predbežnému správcovi súčinnosť pri vypracovaní správy o majetku dlžníka, bolo by v tejto dobe neefektívne a nehospodárne odvolávať pôvodného a menovať iného likvidátora.»

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základných práv sťažovateľa zaručených čl. 46 ods. 1 a čl. 20 ústavy a práv zaručených čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu postupom a uznesením krajského súdu sp. zn. 41 Cob 249/2011 z 29. novembra 2011, ktorým krajský súd v odvolacom konaní potvrdil rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí návrhu sťažovateľa na odvolanie likvidátora. Podľa tvrdenia sťažovateľa krajský súd sa nedostatočne zaoberal jeho odvolacími námietkami týkajúcimi sa porušovania povinností likvidátora a zasiahol aj do jeho práva vlastníť majetok v dôsledku vylúčenia sťažovateľa z možnosti prihlásiť svoju pohľadávku do likvidácie.

1. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 dohovoru

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a obsahom práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 71/97), preto závery týkajúce sa namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy sa vzťahujú aj na namietané porušenie práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je oprávnený preskúmať a posudzovať ani právne názory všeobecného súdu, ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia

a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Posúdenie veci všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natol'ko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (mutatis mutandis I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 382/06).

Krajský súd v relevantnej časti odôvodnenia namietaného rozhodnutia, ktorým podľa § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“) potvrdil uznesenie okresného súdu ako vecne správne, uviedol:

«Odvolací súd zo spisu zistil, že navrhovateľ M. C. sa návrhom zo dňa 22. 02. 2011 domáhal, aby súd odvolal Ing. F. G. z funkcie likvidátora spoločnosti G., s.r.o. „v likvidácii“... Svoj návrh odôvodnil tým, že likvidátor porušil povinnosť vyplývajúcu z ust. § 73 Obch. z., a to že neoznámil vstup spoločnosti do likvidácie všetkým známym veriteľom, t.j. ani jemu ako spoločníkovi. O vstupe spoločnosti do likvidácie sa dozvedel z Obchodného vestníka vydaného dňa 16. 05. 2008. Zároveň likvidátor nezverejnil výzvu na prihlasovanie pohľadávok. Likvidátor porušil aj povinnosť vyplývajúcu z ust § 74 Obch. z., a to zostaviť ku dňu vstupu spoločnosti do likvidácie účtovnú súvahu a predložiť mu prehľad o imaní spoločnosti, keď ho o to požiadal. Uvedené doklady mu likvidátor nepredložil ani na základe opakovanej výzvy. Konštatoval len, že likvidátor mu predložil súvahu ku dňu 31. 12. 2008, ktorú nepovažoval za mimoriadnu účtovnú závierku, ale za riadnu. Likvidátor vo vyjadrení zo dňa 15. 04. 2011 uviedol, že oznámil všetkým veriteľom spoločnosti skutočnosť, že spoločnosť bola zrušená a vstúpila do likvidácie. Navrhovateľ nemal v účtovníctve spoločnosti evidovanú žiadnu pohľadávku, preto nebol známym veriteľom spoločnosti. Likvidačnú účtovnú súvahu a imanie spoločnosti spoločníkovi zaslal na adresu jeho právneho zástupcu JUDr. I. G. a účtovná závierka k 31. 12. 2008 ako posledná účtovná závierka z prebiehajúcej likvidácie bola doručená navrhovateľovi. Okresný súd napadnutým uznesením návrh navrhovateľa na odvolanie likvidátora Ing. F. G. zamietol.

Podľa ust. § 71 ods. 6 Obch. z. bez ohľadu na spôsob určenia likvidátora môže súd na návrh osoby, ktorá na tom osvedčí právny záujem, odvolať likvidátora, ktorý porušuje svoje povinnosti, a nahradiť ho inou osobou.

Podľa ust. § 73 Obch. z. likvidátor oznámi vstup spoločnosti do likvidácie všetkým známym veriteľom. Zároveň je povinný zverejniť, že spoločnosť vstúpila do likvidácie s výzvou, aby veritelia spoločnosti a iné osoby a orgány, ktoré sú tým dotknuté, prihlásili svoje pohľadávky, prípadne iné práva v lehote, ktorá nesmie byť kratšia než tri mesiace.

Podľa ust. § 74 Obch. z. likvidátor zostaví ku dňu vstupu spoločnosti do likvidácie likvidačnú účtovnú súvahu a je povinný zaslať prehľad o imaní spoločnosti každému spoločníkovi, ktorý o to požiada. ...

Z ustanovenia § 73 Obch. z. vyplýva pre likvidátora povinnosť zverejniť oznámenie o vstupe spoločnosti do likvidácie v Obchodnom vestníku. Súčasťou tohto oznámenia musí byť aj výzva adresovaná veriteľom spoločnosti, iným osobám a orgánom, aby v prípade, keď sa ich vstup spoločnosti do likvidácie týka, oznámili spoločnosti svoje pohľadávky a práva v lehote určenej vo výzve, ktorá nesmie byť kratšia ako 3 mesiace. Okrem zverejnenia vstupu spoločnosti do likvidácie v Obchodnom vestníku likvidátor je povinný túto skutočnosť písomne oznámiť aj všetkým známym veriteľom spoločnosti. Z ustanovenia § 74 Obch. z. vyplýva pre likvidátora povinnosť zostaviť likvidačnú účtovnú závierku a poslať ju spoločníkom, ktorí ho o to požiadajú, aj prehľad o imaní spoločnosti. ...

Odvolaací súd po preskúmaní veci zistil, že z predloženého spisu a aj z vyjadrení likvidátora vyplýva, že likvidátor si splnil povinnosti vyplývajúce z ustanovení § 73 a § 74 Obch. z. tým, že oznámenie o vstupe spoločnosti do likvidácie zverejnil v Obchodnom vestníku, čo v návrhu na odvolanie likvidátora potvrdil aj sám navrhovateľ, a že navrhovateľovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu zaslal výkaz ziskov a strát ku dňu 26. 04. 2008, súvahy ku dňu 26. 04. 2008 a súpisu majetku a záväzkov k dátumu vstupu spoločnosti do likvidácie - ku dňu 26. 04. 2008. Odvolaací súd preto dospel k záveru, že navrhovateľ relevantným spôsobom nepreukázal také porušenie povinností likvidátora, ktoré by zakladalo dôvod na jeho odvolanie v zmysle vyššie citovaných ustanovení § 73 a § 74 Obch. z. Okresný súd potom správne rozhodol, keď v zmysle vyššie citovaných ustanovení Obch. z. návrh navrhovateľa na odvolanie likvidátora zamietol.»

Ústavný súd vychádzajúc z citovanej časti namietaného rozhodnutia krajského súdu konštatuje, že toto uznesenie obsahuje skutkové a právne závery, na základe ktorých krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu o zamietnutí návrhu sťažovateľa na odvolanie likvidátora, pričom nezistil, že by výklad krajského súdu a jeho závery boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a nevyplývajú z nich ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty či zmyslu. V danom prípade podľa názoru ústavného súdu krajský súd konal v medziach svojej právomoci, keď príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka podstatne pre posúdenie veci interpretoval a aplikoval ústavne konformným spôsobom, pričom jeho úvahy vychádzajú z konkrétnych faktov, sú logické, a preto aj legitímne a z ústavného hľadiska akceptovateľné. Z odôvodnenia namietaného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd sa odvolacími námietkami sťažovateľa zaoberal v rozsahu, ktorý postačuje na konštatovanie, že sťažovateľ v tomto konaní dostal odpoveď na všetky podstatné okolnosti prípadu. V tejto súvislosti už ústavný súd uviedol, že nie je potrebné, aby odôvodnenia rozhodnutí všeobecných súdov dávali odpoveď na každú námietku uvedenú v opravnom prostriedku, postačuje, ak tieto odôvodnenia obsahujú odpoveď na zásadné otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam.

S prihliadnutím na postavenie ústavného súdu vo vzťahu k rozhodovacej činnosti všeobecných súdov a s poukazom na to, že obsahom práva na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania, resp. právo na úspech v konaní (obdobne napr. II. ÚS 218/02, III. ÚS 198/07, I. ÚS 265/07), ústavný súd sťažnosť v časti namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru namietaným rozhodnutím odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie sťažovateľ odôvodňoval aj postupom krajského súdu, ktorý „vo veci nenariadil pojednávanie, listiny založené do spisu mi nedoručil a nedal mi ani priestor sa

vyjadriť“. Sťažovateľ vlastne tvrdí, že mu postupom krajského súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa ustálenej súdnej praxe proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, t. j. aj proti napadnutému uzneseniu krajského súdu, je prípustné dovolanie v prípadoch uvedených v § 237 OSP. Ide o prípady závažných väd konania, keď je dovolanie prípustné, aj keď nie sú splnené podmienky uvedené v § 239 OSP. Okrem iného ide aj o prípad, ak bola postupom súdu účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom [§ 237 písm. f) OSP].

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie podľa stabilnej súdnej praxe (pozri napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 102/01 z 27. septembra 2001) postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod.). K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím.

Mimoriadny opravný prostriedok – dovolanie z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom podľa § 237 písm. f) OSP ústavný súd považuje za účinný prostriedok ochrany označených práv sťažovateľa (m. m. II. ÚS 31/00, II. ÚS 102/04).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že námietkami sťažovateľa smerujúcimi proti postupu krajského súdu v namietanom konaní, ktorým bola sťažovateľovi údajne odňatá možnosť konať pred súdom, sa nemohol vecne zaoberať z dôvodu ich neprípustnosti pre nevyužitie účinného prostriedku nápravy ochrany základných práv sťažovateľa – v danom prípade dovolania. Opačný záver by znamenal popieranie princípu

subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05). Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol už po jej predbežnom prerokovaní pre nedostatok právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 20 ústavy a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu.

Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická osoba alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva. Toto ustanovenie však nebráni právu štátu prijímať zákony, ktoré považuje za nevyhnutné, aby upravil užívanie majetku v súlade so všeobecným záujmom alebo zabezpečil platenie daní alebo iných poplatkov alebo pokút.

Ústavný súd po preskúmaní napadnutého uznesenia krajského súdu dospel k záveru, že z jeho odôvodnenia nemožno vyvodiť nič, čo by signalizovalo, že by ním mohlo dôjsť k neprípustnému zásahu do základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, keďže krajský súd v posudzovanom prípade ústavne konformným spôsobom interpretoval a aplikoval príslušné právne normy.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že medzi namietaným postupom a uznesením krajského súdu a základným právom podľa čl. 20 ústavy a právom podľa čl. 1 dodatkového protokolu neexistuje taká príčinná súvislosť, ktorá by zakladala možnosť vysloviť porušenie týchto práv po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosť aj v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Nad rámec odôvodnenia ústavný súd uvádza, že podľa § 71 ods. 7 Obchodného zákonníka likvidátor zodpovedá za výkon svojej pôsobnosti tým istým spôsobom, ako členovia štatutárnych orgánov. Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone pôsobnosti likvidátora sa spravuje ustanoveniami § 373 a nasl. Obchodného zákonníka. Preto ak je sťažovateľ toho názoru, že mu postupom likvidátora pri výkone jeho pôsobnosti bola spôsobená škoda, môže sa svojho nároku na náhradu škody domáhať postupom podľa § 135a Obchodného zákonníka.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, o ďalších návrhoch sťažovateľa uplatnených v sťažnosti ústavný súd už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. apríla 2012